

VERSLAVING

Wiet, alcohol, cocaïne, crack, heroïne. Eusebio la Croes was 35 jaar verslaafd. Na een moeizaam herstel inspireert hij nu jongverslaafden. 'Vroeger gaf ik ze drugs. Nu help ik ze er vanaf.'

tekst KARIN VAN LIER

TOEN VERNIETIGDE HIJ ZICHZELF

Pas in een verslavingskliniek in Zuid-Afrika zag de toen vijftigjarige Hagenaar hoeveel angsten hij had. Die onderdrukte hij steeds met middelen. 'Ik leerde daar ook pas van mezelf houden.'

Op z'n veertiende begon Eusebio met alcohol en blowen onder invloed van zijn vrienden. Oudere jongens die in de criminaliteit zaten. Het nachtleven vond hij veel spannender dan school. Daar werd hij zes keer vanaf afgetrapt. Om aan geld te komen, ging hij een paar jaar later drugs verkopen in een theehuis en deed hij mee aan inbraken.

De militaire dienstplicht leek zijn redding want Eusebio wilde wel afkicken. Hij was een goede voetballer, speelde bij Sparta. 'Maar alcohol was bij de kazerne goedkoop en ook al werd ik 's ochtends vaak verrot wakker, ik kon gewoon niet meer stoppen met drank.' Hij sloeg pas echt door toen hij vanwege 10 procent gehoorverlies werd afgekeurd voor de luchtmobiele brigade. 'Ik was continu aan het drinken en snuiven, wist alle nachttenten te vinden.'

Nakomertje

Eusebio was een nakomertje in een gezin van vijf kinderen. Met zijn vader had hij geen contact en zijn moeder kon hem niet helpen. 'Ze had suikerziekte en

was erg ziek. Toen ik zo doorsloeg was ze erg verdrietig. Zelfs op haar begrafenis stond ik stijf van de crack en drank.' Daarna nam Eusebio een detox van een paar weken. Maar veel hielp dat niet.

Vanuit het huis dat zijn moeder hem had nagelaten, verkocht hij opgekochte spullen en verhandelde hij paspoorten. Na een inval raakte hij dat huis kwijt en belandde, na opsluiting, op straat. Weer hield hij zich in leven met de verkoop van drugs. Door vriendinnen in de prostitutie te laten werken, kon hij wonen in een hotel. 'Het leven vond ik toen best oké.'

Maar hij werd weer opgepakt, kwam opnieuw in de gevangenis, werd weer dakloos en bleef gebruiken. Hij werd paranoïde van de crack en dempte dat met heroïne. Tot twee maal toe werd hij met een mes toegetakeld en belandde daarna in het ziekenhuis.

'Rond m'n veertigste wist ik het echt niet meer en ben ik via een maatschappelijk werker gaan afkicken in een verslavingskliniek. Ik kwam in een safehouse, kreeg een huis en moest onder begeleiding integreren in de maatschappij. Ik werd zelfs bijrijder bij een kringloopwinkel. De baas had vertrouwen in me.'

Dochter redt

Dat werkte een tijdje maar na de begeleiding viel Eusebio weer keihard terug. 'Om aan geld te komen verkocht ik zelf de spullen die we bij mensen thuis ophaalden. De chauffeur gaf ik wat zwijggeld. Een escortmeisje liet ik vanuit mijn huis werken. Op den duur gebruikte ik zoveel middelen dat mijn baas me ontsloeg. Tot mijn vijftigste was ik mezelf aan het vernietigen. Ik wist niet meer hoe ik moest stoppen. Steeds als ik het probeerde, had ik snel daarna weer een terugval.'

De redding kwam van zijn dochter. Zij had hem opgegeven voor het tv-programma Verslaafd! van RTL waarin mensen hulp krijgen om van hun

'Zij weten ook dat ik niet met me laat sollen'

verslaving af te komen. 'Zij heeft gezorgd dat mijn leven 180 graden is gedraaid.'

De programmamakers stonden samen met zijn familie volkomen onverwachts in zijn huiskamer. 'Ik wilde best meewerken maar de detox van twaalf dagen om weer clean en nuchter te worden, was een hel. Daarna mocht ik voor een traject van zes weken naar één van de duurste klinieken in Zuid-Afrika. Moet je voorstellen hoe dat is voor een jongen van de straat. Ik had daarvoor maar één keer in een vliegtuig gezeten.'

In Zuid-Afrika volgde hij de twaalf stappen van het Minnesota Model. Hierin helpen ervaringsdeskundigen andere verslaafden met herstel. Eindelijk had hij iets gevonden dat voor hem werkte. In Nederland bleef hij de meetings volgen. En dat doet hij nog steeds.

NU IS HIJ AL VIERENHALF JAAR CLEAN EN HELPT HIJ JONGVERSLAAFDEN

Eusebio is weer intensief gaan sporten. Hij is jeugdtrainer bij een voetbalclub, doet een mbo-opleiding Ervaringsdeskundige Maatschappelijke Zorg en loopt stage in een kliniek voor jongverslaafden. Daar is hij persoonlijk begeleider en leidt hij herstel- en motivatiegroepen. 'De hulpverleners daar hebben het geleerd uit boeken, maar ik weet uit de praktijk hoe de straat werkt en hoe dodelijk een verslaving kan zijn. Mijn ervaringen kan ik aan die jongens vertellen. Zij weten ook dat ik niet met me laat sollen en ik spreek ze aan. Als hulpverleners mij vragen hoe ik iets zou aanpakken, geef ik ze advies.' De opleiding zelf vindt hij moeilijk. 'Maar ik krijg veel begeleiding van de organisatie bij het maken van rapportages, verslagen en huiswerk.'

De jongens die hij begeleidt, kijken tegen hem op als hij zijn levensverhaal vertelt. 'Het is mooi dat zij er zo jong voor kiezen af te kicken en het geeft mij veel energie ze te helpen. Vroeger gaf ik ze drugs. Nu help ik ze er vanaf. Ik wil ze inspireren met mijn herstel en vertel ze wat dat met mij doet. De wijkagent die me twee keer uit huis heeft gehaald, komt nu thuis bij me koffiedrinken.' <